

Luterilainen

JOULUNUMERO

N:o 7-8 2020 ❄ 1926 – 2020 ❄ 95. VUOSIKERTA

MARTTI LUTHER

Ja sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.

Joh. 1:14

Jos sinä sanot: ”Mutta sehän on mahdotonta”, niin vastaamme: Niin todella, sitä minä juuri sanonkin: se, että Sana, joka oli Jumala, tuli lihaksi, ei ole järjen, ei ihmisviisauden eikä sinun omien ajatus-tesi mukaista, mutta varmasti on se uskon ja Jumalan sanan mukaista.

Olethan kuullut, kuinka rakkaat enkelit lauloivat: ”Teille on tänään syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra” Niin he eivät sanoisi, elleivät pitäisi häntä Herrana ja itseään hänen palvelijoinaan. Koska he nimittävä häntä Herraksi, on hän epäilemättä heitä korkeampi, siis itse Jumala.— meitä ihmisiä hän ei ollut Herraksi nimitä. Tämä sana sinun on uskottava ja yksinker-

taisesti siinä pysyttävä, koska se ei ole meidän keksimämme, vaan taivaasta tullut. Sinä et saa koettaa käsittää, kuinka se ilman uskoa soveltuu yhteen järkesi kanssa. vaan sinun on uskottava tämä totuudeksi: Jumala on yli ymmärryksemme voinut yhdistää nämä kaksi asiaa: tämä ihminen, Jumalan teko. itse on tuo suuri työmestari, iankaikkisuudesta samaa jumaluuden olemusta kuin Isä, niin kuin hän itse Filippukselle sanoo: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa?”

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille s. 363*

N:o 7 - 8 2020

Mikä on avioliitto ja mikä on sen tarkoitus?

Avioliitto on Jumalan asettama miehen ja naisen välinen elämänyhteys. Se solmitaan lupauksen muodossa kihlauduttaessa, mutta vasta avioliittoon vihittäessä Jumala antaa puoliset toisilleen.

Kristityt haluavat pyhittää avioliittonsa vihkimisen yhteydessä Jumalan sanalla ja rukouksella sekä saada sille Jumalan siunauksen.

Avioliitto kestää siihen asti, kunnes kuolema erottaa puoliset toisistaan. 1 Moos. 5:2: Mieheksi ja naiseksi hän loi heidät ja siunasi heidät.

Matt. 19:5-6: Mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottaa.

Avioliiton perustarkoitus on aviopuolisoiden yhteinen, läheinen elämä uskollisuudessa, kun elämän ilot ja surut, arki ja juhla jaetaan ja eletään yhdessä. Sellaisen liiton kautta Jumala haluaa antaa puolisoille runsaan siunauksen. Avioliitto on myös järjestyneen yhteiskunnan perusta.

Aivan erityinen siunaus on, kun Jumala suo, että aviopuolisot voivat tulla isäksi ja äidiksi ja saada lapsia ja lapset voivat varttua yhteisessä kodissa. Jumalaapelkäävä, kristillinen koti on Jumalan suurenmoinen lahja, jolla on suuri siunaus kodin jäsenille. Se on hyvä, siunausta levittävä esimerkki myös muille.

1 Moos. 2:24: Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.

1 Moos. 1:28: Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa.

Ps. 127:3: Katso, lapset ovat Herran lahja ja kohdun hedelmä on anti.

Lähde: Kristinoppi/STLK

Luther ja evankeliumi 4., 5. ja 6. luku

4. Evankeliumin uskottavuus

2400. Evankeliumin tunnetuksi tekemiseen tarvittiin paljon ihmeitä ja merkkejä. Niitä ei tarvittu vain siitä syystä, että Jumalan Mooseksen kautta antama laki piti poistaa kaikkine jumalanpalveluksineen, josta jumalanpalveluksesta heillä oli niin tärkeitä ja ihania lupauksia. Niitä tarvittiin myös sen vuoksi, että näin tärkeitä asioita toimitivat huonot ja halveksitut ihmiset, joita koko kansa ja etupäässä ne, jotka olivat kansassa parhaita, asettuisivat vastustamaan. Niinpä profeetta lausuu: Jotta voisitte sitä varmemmin uskoa uuden saarnan ja kurjia kalastajia, tulen liikuttamaan taivaan ja maan ja antamaan uusia ihmeitä suuressa määrin. W2 VI,1458–1461.

5. Evankeliumin suhde lakiin

2401. Aina täytyy tehdä ero ihmisten välillä, mitä heidän luonteeseensa tulee. Toiset ovat itsevarmoja ja elävät rauhassa. Toiset ovat huolissaan ja hätäilevät, toisin sanoen he ovat ahdistuneita ja tuntevat hätää. Ja kun nämä kaksi koh-

taa sekoitetaan keskenään, mitään ei voi opettaa eikä oppia oikein. Kristus ja hänen sanansa kuuluu ainoastaan ahdistuneille. Laki, uhkaukset ja kauhistaminen kuuluvat ainoastaan itsevarmoille. Ne, jotka kirjoittavat ja huutavat meitä vastustaen, että evankeliumimme on liian makeaa ja pettää ihmiset, ovat suurimpia aaseja. Vaikka onkin totta, että evankeliumi on itsevarmoille ja jumalattomille liian makeata, kun taas laki on liian kovaa ahdistuneille. Sen tähden molemmat erehtyvät, ne, jotka asettavat lain kaikkien päälle, olkootpa itsevarmoja tai ahdistuneita, sekä ne, jotka haluavat soveltaa evankeliumia kaikkiiin. Niin sekoitetaan laki ja evankeliumi keskenään suureksi vahingoksi. Sillä siten tapahtuu, että hurskaat, joita tulisi lohduttaa evankeliumilla, ristiinnaulitaan lailla, ja jumalattomat, joita tulisi kauhistaa lailla, paadutetaan evankeliumilla. Niinpä Paavali opettaa Timoteusta oikein jakamaan totuuden sanaa (2 Tim. 2:15). Samoin Kristus tässä (Matt. 9:1–8) opet-

taa halvaantuneelle evankeliumia, mutta hän nuhtelee fariseuksia jumalanpilkkajina ja pahoina ihmisinä. "Miksi ajattelette pahaa sydämessänne?", hän sanoo. Mutta hän ei sano halvaantuneelle: "Miksi ajattelet niin pahoin?" Hän ei myöskään sano fariseuksille: "Olkaa lohdullisella mielellä", niinpä hän jakaa oikein Jumalan sanaa. – Ne ovat harvinaisia, jotka ottavat huomioon tämän eron. Sil- lä paavikunnassa tämä kaikki oli mitä sekaisin. Niinpä he eivät osaa opettaa, mitä usko ja teot ovat tai missä ne on erotettava toisistaan. Sitä eivät tiedä nytkään meidän fariseuksemme, paavilaiset ja muut harhaoppiset. W2 VII,48s.

2402. Minusta on tullut tässä uusi Jumalan kymmenen käskyn oppilas, kun tulen jälleen lapseksi ja opin ne sanasta sanaan. Ja katsohan, on totta, että hänen viisautensa on määrätön, ja olen tullut siihen tulokseen, että kymmenessä käskyssä evankeliumi on pyyhkäisty pois mitä lyhimmillä tavalla ja

evankeliumissa kymmenen käskyä on pyyhitty pois mitä runsaimmas- sa määrin. Niin Kristuksella on kaikki se, mikä on Mooseksellakin, mutta Mooseksella ei ole kaik- kea sitä, mitä Kristuksella on. W2 XVI,821.

2403. Evankeliumin oppi on oikea puhetaidon mestari (Peitho tai Suada), jonka avulla ihmisyydän vangitaan. Eikä se ole kuin laki, joka kauhistaa sydämet uhkauksilla ja piinaa rangaistuksilla. Vaikka laki nuhtelee synneistä, evan- keliumi kuitenkin ilmoittaa, että Ju- mala haluaa antaa synnit syntisille anteeksi, ja pitää meitä Poikansa hyvitysteon ja uhrin tähden Juma- lan edessä synneistä sovitettuina. W2 VI,1135.

6. Evankeliumin suhde oppineis- suuteen

2404. Olen vakuuttunut, ettei ilman oppineisuutta (Jumalan sa- naan perehtymistä) voi olla puh- dasta teologiaa... Kielten lahjaa ei pidä halveksia. W XXI,830.

Älkää murehtiko

Kukaan ei voi palvella kaha herra, sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava tai tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. Sen tähden sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katselkaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole niitä paljoa suurempiarvoiset? Kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä edes yhden kyynärän verran? Mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat: ne eivät tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: Salomo ei ollut kaikessa loistossaan niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tai: 'Mitä me

juomme?' tai: 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille lisäksi annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa." Matt. 6:24-34

Tässä tekstissämme Vapahtaja muistuttaa meitä siitä, että olemme palvelijoita. Emme kukaan ole isännän tai herran asemassa, vaan me kaikki olemme palvelijoita. Eroa on vain siinä, ketä tai mitä palvelemme. Toiset palvelevat tosi Jumalaa, toisilla on jokin ajallinen asia isäntänä, usein omaisuus eli mammona, toisinaan myös ystävä, kaveri tai muut ihmiset, tiede, oppineisuus, muoti tai oma järki ja niin poispäin. Se, minkä varassa ihminen luulee elämänsä olevan tai jota hän seuraa, on hänen jumalansa. Vain harvoilla on tosi Jumala Jumalana. Niinpä tekstimme varoitus on meille hyvin tärkeä: "Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa."

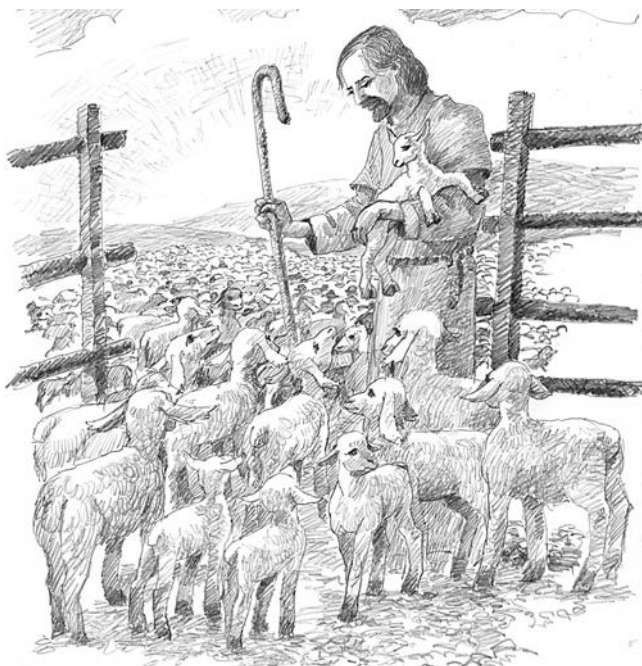
Jumala on ottanut meiltä pois viisi pastoria lyhyen ajan sisällä koetellakseen meitä. Hän koettelee, onko tosi Jumala meidän Jumalamme vai onko meillä jokin epäjumala. Hän haluaa koetella meitä, luotammeko hänen hyvyyteensä ja rakkauteensa meitä kohtaan vai epäilemmekö me sitä. Hän haluaa koetella meitä myös siinä, pysymmekö hänen selvässä sanassaan ja sen mukaisessa tunnustuksessa, vai olemmeko valmiita siitä luopumaan inhimillisistä syistä. Hän on varoittanut lopun ajan moninaisista eksytyksistä ja sanonut: "Sen tähden, että laittomuus lisääntyy, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta se, joka vahvana pysyy loppuun asti, pelastuu." (Matt. 24:12–13)

Laittomuus on sitä, että julistaja tekee omia lakeja ohi kymmenen käskyn ja vaatii seurakuntaa niitä noudattamaan, ja kuulijat seuraavat sellaista opetusta. Se ilmenee myös siinä, että julistaja asettuu selviä Jumalan sanan kieltoja tai käskyjä vastaan. Laittomuus ilmenee myös yhteiskunnallisella tasolla välinpitämättömyytenä Jumalan käskyjä kohtaan, kuten ajassamme on aivan

maailmanlaajuisesti havaittavissa. Jumalan sana ei anna meille lupaa lipsua missään kohdassa, vaan Jumala haluaa, että rakkautemme lähtee hänen sanastaan ja kohdistuu valikoimatta kaikkiin lähimmäisiimme ja että se saa sisältönsä Jumalan sanasta. Erityisesti meidän paimenten on osoitettava rakkautta kaikkia haltuamme uskottuja sieluja kohtaan, niin ettemme jätä heistä ketään hoidotta.

Tekstimme sanoo: "Älkää siis murehtiko huomisen päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa."

Silti me saatamme kysyä esimerkiksi: Miten kirkkomme käy? Kuka hoitaa vanhuksemme? Kuka meidät siunaa hautaan? Kuka kasvaa syntyvät lapset? Kuka opettaa nuoria ja pitää rippikoulun heille? Nämä ovat aiheellisia kysymyksiä tilanteessa, jossa elämme. Ne ovat kysymyksiä, joihin meille ei ole muuta vastausta, kuin että Jumala sen tietää ja hän järjestää asian. Saamme jättää huolestuksen rukouksessa hänelle ja uskoa, että hän järjestää asian tavalla tai toisella.

Kun Jumala on nähnyt hyväksi ottaa meiltä pois viisi pastoria heidän sairautensa tai opillisen kykenemättömyytensä tähden, hänellä täytyy olla siihen oma viisas tarkoituksensa ja suunnitelmansa. Hän haluaa koetella uskoamme ja varjella meidät totuudessa. Samalla hän on tehnyt tilaa, niin että hänen armostaan ja johdatuksestaan voimme saada kykeneviä ja uskollisia pastoreita heidän tilalleen, - jos maailma yleensä pysyy pystyssä, niin että toimintamme voi jatkua. Joskus tulemme myös viimeiselle rajalle, jonka hetki on meiltä salassa. Varmasti sitä ennen tapahtuu yllättäviäkin asioita. Siitä Raamattu sanoo: "Silloin teitä an-

netaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Silloin monet lankeavat pois, ja antavat toisensa ilmi ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Sen tähden, että laittomuus lisääntyy, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta se, joka vahvana pysyy loppuun asti, pelastuu." Tällaista onkin tapahtunut historian kuluessa. Mutta vielä tulee tapahtumaan monenlaista. Mutta asian ydin on siinä, että monen rakkaus kylmenee Jumalaa kohtaan ja samalla Jumalan sanan totuutta kohtaan sekä myös uskollisia kohtaan. Eihän vain meidän rakkautemme ole kylmenemässä?

Olemme murheellisia niiden tähden, jotka ovat ajautuneet lakimaisuuteen ja jopa joutuneet lain alle. Toivomme ja rukoilemme heidän puolestaan. Toivomme myös, että heillä olisi paluu takaisin niin, ettei toteutuisi apostoli Johanneksen sana: "On syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava." (1 Joh. 5:16). Itsensä paaduttaminen totuuden edessä on vakava asia. Rukoilemme, että toteutuisi se, mitä sama apostoli samassa kohdassa sanoo: "Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi."

Olemme uskonveljiä ja -sisaria, saman Jumalan perheenjäseniä. Jumala on yhdistänyt meidät toinen toisiimme samalla uskolla ja iankaikkisen elämän toivolla, luterilaisella opilla ja keskinäisellä kristillisellä rakkaudella. Tämä on harvinainen Jumalan lahja nykyaikana. Olemmehan siitä Jumalalle kiitollisia? Tuemme toinen toistamme uskontoistelussa ja kilvoituksessa. Emmehan anna näiden kallisarvoisten Jumalan lahjojen mennä meiltä hukkaan?

Tukemalla toisiamme ja olemalla uskollisia Jumalan sanalle ja keskinäiselle uskon yhteydelle rakennamme yhdessä Jumalan seurakuntaa. Saamme myös kokea siunausta, hienoja, yllättäviäkin asioita. Kiitollisuus täyttää mielimme. Lakkaamme murehtimasta ja uskomme Jeesuksen sanan: "Huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa." Tässä uskon huolettomuudessa on onnellista elää. Samalla huolehdimme toki niistä asioista, joista Jumalan sanan mukaan meidän tulee huolehtia. Mutta murehtimisen jätämme pois.

Jättäkäämme siis pois murhevaatteista, ruuasta ja juomasta, myös siitä, miten Jumala antaa meille oikeita julistajia, joilla on rakkaus sieluihin. Jumala on ajallaan antava meille kaikkea sitä, mikä on hänen suunnitelmansa meihin nähden. Emme ole yksin, vaan rakas taivaallinen Isä on kanssamme. Jeesus on luvannut: "Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt. 28:20)

*Markku Särelä.
Kirjoitettu 8.9.2020.*

Voittamaton valtakunta

*"Tuonelan portit
eivät sitä voita."*

Matt. 16:18

Kastettuina ja uskovina olemme yhden, pyhän ja yhteisen seurakunnan jäseniä. Tämä seurakunta on pyhä, sillä kaikki sen jäsenet ovat Pyhän Hengen kutsumia, valaisemia ja Kristuksen ristintyössä ja kasteessa pyhittämiä. Tämän seurakunnan jäseniä on kaikkialla, missä evankeliumi saarnataan.

Uusi maailma on avautunut. Keskellä tätä maailmaa olemme Kristuksen kirkon jäseninä Jumalan lapsia, pyhiä, rakastettuja ja vanhurskaita. Vapahtaja on nostanut meidät pimeydestä valoon, orjuudesta vapauteen ja kuolemasta elämään.

Helvetin vallat eivät voita tätä seurakuntaa. Kirkot voidaan sulkea, papit surmata. Uskovia voidaan teljetä vankilaan. Kaikin keinoin voidaan pyrkiä kitkemään kristillinen usko. Kukaan ei voi uskovia kuitenkaan riistää Jeesuksen kädestä. Seurakunta kasvaa. Jeesuksen kädet rakentavat parhaillaan tätä seurakuntaa. Suuri osa siitä on jo perillä taivaassa, osa vielä taistelujen maailmassa.

Tämä on voittava seurakunta. Jokainen sovitusveren turvissa elävä on ilmestyvät Jumalan eteen kirkkaudessa.

Oi Herra Sebaot, pois torju turmiot.

Vahvista seurakuntaa, armosi valtakuntaa.

Sen jäsen tahdon olla ja autuaaksi tulla. Aamen.

Voimattomalle voimaa

Hän tuli, Hän tulee. Hän tulee uudelleen...

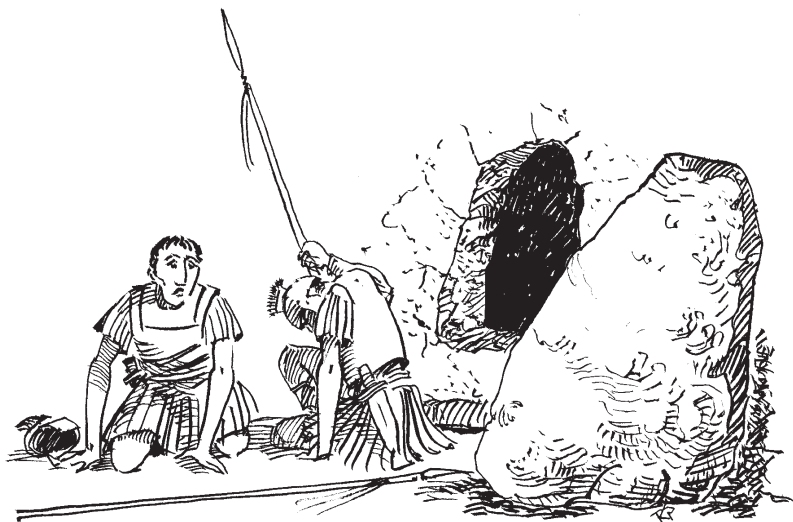
Sana Adventti merkitsee tuloa. Kirkkovuoden alku, jota sanomme adventtiauksi, on siis aika, jolloin erityisesti kiinnitämme huomiomme Jeesuksen tulemiseen. Ajatellaan Hänen lihaksi tulemistaan, Hänen tulemistaan sydämiimme armovälineiden kautta ja Hänen tulemistaan viimeisenä päivänä.

Hän tuli

Paavali puhuu Jeesuksen lihaan tulemisesta, kun hän kirjoittaa Timoteukselle: ”Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.” (1 Tim. 1:15) Huomaa, että Paavali sanoo: Kristus Jeesus on tullut. Hänen lihaan tulemisensa on jo tapahtunut. Tätä Hänen tulemistaan meidän ei enää tarvitse odottaa niin kuin vanhanliiton uskovaiset sitä odottivat. Meillä on varma sana, Jumalan oma sana, joka todistaa meille, että Vapahtajamme on jo tullut maailmaan. Luukkaan evankeliumissa meille on säilytettynä enkelin lausuma ilmoitus Jeesuksen syntymisestä: ”Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.” (Luuk. 2:11) Juutalaiset odottavat vieläkin Vapahtajan lihaan tulemista, mutta kiitos olkoon

Jumalan, että meillä on tämä varma sana: Hän on jo tullut.

Jeesus on tullut syntisiä pelastamaan ja tämän työnsä Hän on täydellisesti suorittanut. Hän suoritti tämän työnsä, kun Hän täytti lain ankarat vaatimukset jokaisen lain rikkojan puolesta ja kun Hän Golgatan ristillä kärsi helvetin tuskat, vuodatti pyhän, kalliin veren ja antoi henkensä jokaisen syntisen puolesta. Siten hän pelasti syntiset. Syntimme erottivat meidät Jumalasta. Oikeudenmukaisena, pyhänä ja vanhurskaana Jumalan täytyi vaatia, että synti rangaistetaan iankaikkisella rangaistuksella. Helvetin iankaikkiset tuskat olivat siis edessämme emmekä voineet itseämme emmekä veljeämme pelastaa. Mutta niin suuresti Jumala rakasti meitä, että Hän itse maksoi ainoan hinnan, joka kykeni meidät pelastamaan. Hän antoi ainoan Poikansa, Jeesuksen, tulla sijaiseksemme; antoi Hänet täyttämään lain meidän edestämme; antoi Hänet kärsimään meidän iankaikkisen rangaistuksemme ja antoi Hänet kuolemaan meidän edestämme. Kolmantena päivänä Hän herätti Jeesuksen kuolleista siten todistaen, että Hän oli maksanut meistä täysin riittävän pelastushinnan ja oli hankkinut koko maailmalle

anteeksiantamuksen. Paavali kirjoittaa: ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä luenut heille heidän rikkomuksiaan.” (2. Kor. 5:19)

Emme enää odota Kristuksen lihaan tulemistä, nyt me muistamme sitä ja sen muistaminen lohduttaa meitä. Muista sinäkin, ystävä, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan ja usko, että Hän on tullut juuri sinutkin pelastamaan. Tämän saat uskoa, sillä Sana, joka tämän totuuden meille ilmoittaa, on varma ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen.

Hän tulee

Kristus on jo tullut, mutta vieläkin puhutaan Hänen tulemisestaan. Eräessä virressä veisataan: ”Kristus tulee, Kuningas; ah, se suloista on mulle.” Myös veisaan:

”Avaja porttis, ovesi, käy Herraas vastaan nöyrästi.” Näissä virsissä ei puhuta Kristuksen lihaan tulemisesta. Niissä pyydetään Jeesusta tulemaan sydämeemme ja elämäämme armovälineiden kautta. Jeesus itsekin puhuu tähän tapaan. Johanneksen Ilmestyskirjassa ovat nämä Hänen sanansa: ”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.” (Ilm. 3:20)

Vaikka Jeesus on tullut ja on ansainnut lunastuksen kaikille, ei Hän silti ole jokaisen ihmisen sydämeen päässyt. Jeesus pääsee ihmissydämeen siunauksineen uskon ja kasteen kautta. Kaikki eivätkä usko eikä kaikkia ole kastettu ja monet kastetutkin ovat langenneet

epäuskoon eivätkä siis enää ole kasteen armoliitossa. Siis Jeesus sanoo: Minä seison oven takana ja kolkutan. Hän tahtoo päästä jokaisen sydämeen sillä Hänen tahtonsa on, että kaikki pelastuisivat ja tulisivat totuuden tuntoon. Hän on ainoa pelastuksen tie; Hän yksin on totuus ja elämä.

Mutta meillä, joitten sydämiin Jeesus on jo päässyt ja joissa Hän, Jumalan armosta, vieläkin elää, on myös syytä yhtyä rukoilemaan: ”Kristus, tule antamaan Henkes pyhä sydämeeni... Kuule heikko pyyntöni; Jeesus tule luokseni.” Sillä vaikka Jeesus elää sydämissämme, meissä on vielä syntinen lihamme, tai vanha Aatamimme, joka vihaa Jeesusta ja aina taistelee uskoamme vastaan. Meidän siis on katekismuksen kehotuksen mukaan ”jokapäiväisen katumuksen ja parannuksen kautta upotettava” tämä meissä oleva vanha ihminen. Kun me uskovaiset siis rukoilemme Jeesusta tulemaan sydämiimme, niin tahdomme sanoa: ”Älä anna synnin päästä valtaan sydämessäni. Suo että voin jatkuvasti nähdä syntini ja katua niitä, niin että sinun evankeliumisi jatkuvasti kelpaisi minulle, että Sinä voisit runsain määrin Sanasi ja Sakramenttiesi kautta siunata minua kaikilla hengellisillä lahjoillasi. Poista minusta kaikki mikä estää Henkesi työtä minussa.” Näin voimme vielä uskovaisinakin valmistaa tietä Herralle — todellisen katumuksen ja parannuksen

kautta. Kun näin teemme ja armovälineitä käyttämme, Jeesus voi tulla sydämiimme kaikkine lahjoinen ja täyttää sydämemme ilolla, toivolla, innolla, varmuudella ja rakkaudella.

Rukoile, ystävä, siis edelleenkin: »Jeesus tule luokseni» ja käytä uskollisesti Jumalan antamia armovälineitä. Sitten Jumala voi jatkuvasti johtaa sinut todelliseen katumukseen ja parannukseen ja Jeesus voi elää sydämessäsi; siten uskosi vahvistuu; siten oikein vietät adventtia. Voit myös siten viettää Jumalalle otollisen joulujuhlankin muistaen ei ainoastaan, että Betlehemissä syntyi lapsi, vaan että siellä syntyi Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, sinunkin Vapahtajasi.

Hän tulee uudelleen

Adventtina ajattelemme vielä kolmattakin Jeesuksen tulemistä ja tätä Hänen tulemistaan me myös odotamme, sillä se on vielä tulevaisuudessa. Tämä tuleminen tapahtuu viimeisenä päivänä. Silloin Hän saapuu pyhien enkeliensä kanssa, kaikki kansat tuomitaan ja tämä maailma hävitetään. Uudessa Testamentissa puhutaan tästä tulemisesta kolmessasadassa eri lauseessa. Jeesus itse sanoi: ”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkautessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.” (Matt. 25:31) Virrentekijällä oli tämä Jee-

suksen tuleminen mielessään, kun hän kirjoitti:

*Hän saapuu kohta, Jeesus,
Kuningas kunnian!
Luo silmäs korkeuteen,
Kristuksen morsian.
Iloitse, kohta päivä
On sulle koittava,
Kun veriylkääs vastaan
Saat pilviin kohota.*

VK n:o 541:1.

Jumala ei ole ilmaissut meille milloin Jeesus palaa maan päälle, sillä Hän tahtoo, että olisimme joka hetki valmiina Hänen tulemistaan varten. Mutta kerran, kun opetuslapset sanoivat Jeesukselle: ”Sano meille, milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki” (Matt. 24:3), Jeesus kertoi heille mitkä hänen tulemuksensa merkit ovat. Hän mainitsi mm. että ennen Hänen tulemistaan tulee vääriä profeettoja, jotka eksyttävät monet, saadaan kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; monen rakkaus kylmenee, evankeliumia tullaan saarnaamaan kaikessa maailmassa ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Kun ajattelemme tätä nykyistä aikakautta, huomaamme, että Jeesuksen ennustuksia jatkuvasti täytetään ja emme voi tulla muuhun johtopäätökseen kuin siihen, että Hänen tulemisensa on hyvin lähellä. Kuinka tärkeätä siis, että olemme joka hetki valmiita. Kuinka tärkeätä on, että tänä adventti-aikana jokapäiväisen parannuksen

kautta poistamme sydämestämme kaiken, mikä estää meitä luottamasta Jeesukseen. Kun Jeesukseen luotamme uskoen, että Hänessä syntimme ovat kaikki anteeksi annetut, silloin olemme valmiita Hänen tulemiselleen.

Niillä, jotka eivät usko Jeesukseen, on syytä peljätä sitä päivää, jolloin Jeesus saapuu toisen kerran tänne maailmaan. Jeesus näet tulee silloin tuomarina ja tuomitsee kaikki epäuskoiset iankaikkiseen kadotukseen. Mutta meille, Hänen uskovaisillensa, tämä maailman viimeinen päivä on oleva ihana päivä. Vapahtajamme muuttaa silloin meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi ja meille alkaa uusi elämä siinä valtakunnassa, joka on ollut meitä varten valmistettuna maailman perustamisesta asti. Tässä valtakunnassa saamme elää Jeesuksen kanssa iankaikkisesti, vapaina kaikesta synnistä ja synnin seurauksista.

Jumalan lapset jo apostolien aikana hartaasti odottivat tätä päivää ja elivät joka hetki Jeesuksen tuleminen mielessään. Seurattaamme mekin heidän esimerkkiänsä, ja jouluna, kun muistamme Jeesuksen ensimmäistä tulemistä, antakaamme tämän ensimmäisen tulemisen johdattaa mielimme se päivä, jolloin Hän saapuu tänne uudelleen ja ottaa meidät sinne, missä Hän itsekin on.

Rupert Efraimson

Luterilainen n:o 12/1960

Paimenet

*He valvovat yöllä
ja laumaansa vartioivat,
näin tehneet he lie
jo vuosia uskollisesti.
Vaan tämä yö on toinen,
kuin jokainen muu,
tämä köyhien paimenten
juhla ihmeellinen.*

*Läpi vuossatain saapuu
luoksemme kuva heistä,
kun seisovat kedolla
siinä laumoineen.
Yli vuossatain kaikuu
enkelten viesti sieltä
ja paimenten askeleet,
kun he kiiruhtaen
käskyä kuullen
saapuvat Beethoveniin!*

Ja löytävät Lapsen!

*Ja palaavat viestiä tuoden
he tulevat vastaamme
jouluna jokaisena
yhä vieläkin kertoen:
Löysimme Jeesuksen!*

VA

Vanhan Testamentin jouluevankeliumi

Jes. 7: 14; 8: 23-9:6

"Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa Hänelle nimen Immanuel..."

Mutta ei jää pimeään se, mikä nyt on vaivan alla. Entiseen aikaan hän saattoi halveksituksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevaisuudessa hän saattaa kunniaan merentien, Jordanin tuonpuoleisen maan, pakanain alueen.

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon; ne iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elon aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuutaan. Sillä heidän kuorman sa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan. Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja Hänen nimensä on:

Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas.

Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtais-

tuimella ja Hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä."

Jes. 7:14; 8:23--9:6

Jumalan Pojan lihaan tuleminen on Jumalan valtava ihmeteko ja armonosoitus syntisille ihmisille. Kristuksesta ennustettiin Paratiisista lähtien ja Vanhan liiton hurskaat panivat toivonsa häneen. Yllä on eräs tällainen jo ennen Kristusta lausuttu jouluevankeliumi, jonka profeetta Jesaja kirjoitti noin 740 eKr. Usein näihin ennustuksiin, kuten tähänkin, liittyy kuvakieltä. Sitä voidaan ymmärtää oikein vain ottamalla huomioon ne olosuhteet, joista nämä kuvat on saatu. Jos mielikuvitus saa vapaasti askaroida näiden kuvien kanssa, päädytään uskolle turmiollisiin oppeihin. Onkin niitä, jotka ovat näiden kuvien perusteella alkaneet opettaa maailista rauhanvaltakuntaa. Mutta kun nämä kuvat ymmärretään oikein, tarjoavat ne havainnollisia kuvia kirkastamaan Kristuksen valtakuntaa hengellisenä, ilon ja rauhan valtakuntana Pyhässä Hengessä.

Jesajan ajan uskonnollinen tilanne

Jesaja oli eräs suurimpia profeettoja, väkevä ase Herran kädessä. Oli si luullut Herran työn edistyneen silloin hyvin. Mutta kansa oli uppiniskaista. Se ei ottanut sanaa vastaan. Valtaosalle kansaa Jesaja sai julistaa tuomiota: Pohjoisvaltakunta hävitetään, etelävaltakunta eli Juuda viedään pakkosiirtolaisuuteen. Tottelemattomuutensa tähden he saavat kärsiä Jumalan lain ruoskaa ja vieraiden kansojen sortoa. Oli vain "jäännös" joka uskoi. "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä, olisi meidän käynyt pian kuin Sodomian, olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi." (Jes. 1: 9). Jumalan ulkonaisista rangaistuksista, maan hävityksestä ja pakkosiirtolaisuudesta, joutuivat kärsimään niiden aikanaan toteutuessa myös Jumalan lapset sen pimeyden tähden, mikä ihmissydamessä vallitsee. Tässä tilanteessa Jesaja julisti omalle ajalleen ja tuleville polville lohdutuksen sanaa.

Valkeus loistaa pimeyteen

"Ei jää pimeään se, mikä nyt on vaivan alla. Entiseen aikaan hän saattoi halveksitukseksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevaisuudessa hän saattaa kunniaan merentien, Jordanin tuonpuoleisen maan, pakanain alueen." Näin Jesaja suuntaa katseensa Kristuksen päiviin, jolloin pimeys poistuu. Tässä Jesaja ei puhu luonnollisesta pimeydestä eikä luonnollisesta valosta, vaan synnin tuomasta pi-

meystä ja Kristuksen tuomasta valkeudesta. Jumala on valkeus. Me voimme olla valkeuden lapsia vain Jumalan yhteydessä. Missä ihmisen on Jumalasta erillään, siellä vallitsee pimeys. "Sebulonin maa ja Naftalin maa", nuo Genetsaretin meren ympäristöt hävitettiin, kun Pohjoisvaltakunta vallattiin. Niistä tuli halveksittuja seutukuntia. Siellä oli myös pieni kaupunki Nasaret, josta tuli Jeesuksen kotikaupunki. Kun Jeesusta kutsuttiin nasaretilaiseksi (Matt. 2: 23), oli tuolla nimellä silloin halveksunnan sävy. "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää", kysyttiin halveksuen, (Joh. 1: 46). Neitsyt Maria ymmärsi, ettei Jumala katso ulkonaista loistoa. Hän sanoi: "Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä ... Hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämensään. Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset." (Luuk. 1: 49-52).

Galilea ei päässyt kunniaan vain siitä syystä, että Jeesus asui siellä, vaan sinne loisti kirkas valo Jeesuksen julistuksesta ja ihmetöistä. (Matt. 4: 12-16) Toteutui profeetan sana: "Ei jää pimeään se, mikä nyt on vaivan alla." Se on valon lapsi, Joka Jeesukseen uskoo. Hänelle on varattuna Kristuksen kunnian valtakunta taivaissa. Joka Jeesuksen hylkää, on iankaikkisen pimeyden ja häpeän lapsi.

Niin kuin Midianin päivänä

"Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän

käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan." Näin profeetta kertoo, meille suuresta ahdistuksesta, jossa on oltu, mutta josta nyt on päästy suureen iloon. "Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon." Tuo kuvaus kertoo myös taistelusta, jonka tuloksena on voitto ja rauha. Mistä ajasta profeetta mahtaa puhua? Jotkut hurmahenget uskovat, että Jesaja puhuu tässä tuhatvuotisesta valtakunnasta, jolloin täällä maailmassa vallitsisi rauha ja pyhät hallitsisivat. Mutta he irrottavat tämän kohdan erilleen yhteydestään.

Edellä on kerrottu (Jes. 8:23) Galilean valkeudesta. Matt. 4: 12-16 sanoo tämän ennustuksen täyttyneen silloin, kun Jeesus siirtyi saarnaamaan Galileaan. Tarkasteltavanamme olevan kohdan jälkeen sanotaan: "Sillä lapsi on meille syntynyt." Siis sekä edellä että jäljessä puhutaan Jeesuksen maanpäällisestä toiminnasta, mikä on jo tapahtunut. Siihen aikaan kuuluvat

myös tekstimme jakeet 2-4. Asian tekee kuitenkin vieläkin selvemmäksi sanat "niinkuin Midianin päivänä", jolla viitataan Gideonin voittoon midianilaisista.

Gideonin aikana Israel oli midianilaisten valloittamana. Kun sato kypsyi, veivät valloittajat sen säälimättä. Vihollisen toiminta oli ankara rasitus, kuin selkään iestetty kuorma. Kansaa ajettiin kuin ruoskalla iskien. Työtä he saivat tehdä, mutta hedelmät korjasi säälimätön valtaherra. Gideon lähti kolmella sadalla miehellä taistelemaan suurta vihollista vastaan. Heidän ei tarvinnut lainkaan taistella. He vain särkivät saviruukut, puhalsivat pasuunaan ja huusivat: "Herran ja Gideonin miekka." Silloin vihollinen joutui sekasortoon ja pakeni.

Niin mekin olemme saaneet voiton hengellisistä vihollisistamme tarvitsematta itse taistella. Syntikuormamme on ollut kuin Midianin ies. Emme voineet sitä särkeä. Jumalan pyhä laki on ollut kuin käskijän ruoska. Se käskyy tekemään Jumalan tahdon, ja kun me langenneina emme voi sitä täyttää,

laki lyö, se rankaisee, se tuomitsee, se kuolettaa, se kadottaa. Vaikka ihminen kuinka yrittää täyttää lakia, hän ei pääse vaivojensa hedelmille: hän jää ilman iankaikkista leipää, ilman autuutta. Kristus antoi meille voiton. Hän sovitti meidän syntimme ja täytti Jumalan lain. "Hän pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin." (Kol. 2: 14).

Näin ymmärrämme, että tässä ei puhuta vielä tulevista ajoista, ei kuvitellusta tuhatvuotisesta valtakunnasta, vaan siitä, mitä Kristus, Jumalan Poika, on meitä varten jo tehnyt. Hän on meidän rauhamme — tässä kuoleman varjon maassa, ahdistusten, ulkonaisten sotien ja jumalattoman maailman keskellä.

Rauha loppumaton

Daavidin valtakunnalla on ole-
va loppumaton rauha. Kristuksen
teko on kertakaikkinen. Sitä ei
tarvitse uusia. Sen tähden rauha
on loppumaton. Kristuksen armon
valtakunta on perustettu ja vahvis-
tettu tuomiolla ja vanhurskaudella;
tuomiolla sen tähden, että Jumalan
Poika tuomittiin syylliseksi meidän
sijastamme, ja vanhurskaudella sen
tähden, että Kristus täytti Jumalan
lain. Hoosianna Daavidin Pojalle!
Meille on annettu "lujat ja pyhät
Daavidin armot" (Apt. 13: 34).

Kaksi tärkeätä "sillä" sanaa

Jos luemme huolella yllä olevan
tekstin, huomaamme siinä kaksi

"sillä" sanaa. Nämä yhdistävät
tämän jakson yhdeksi kokonai-
suudeksi. Ensimmäinen "sillä"
osoittaa, mihin perustuu Jumalan
kansan ilo. Se perustuu siihen, että
meidän vihollisemme on voitettu.
Meidät on lunastettu ja vapautettu.

Toinen "sillä" osoittaa taas sen,
mihin meidän lunastuksemme pe-
rustuu. "Sillä lapsi on meille syn-
tynyt, Poika on meille annettu."
Tämä lapsi, joka samalla on väkevä
Jumala, on meidän vapauttajamme.
Hän on Iankaikkinen Isä, jonka
kautta kaikki on luotu ja jota ilman
ei ole syntynyt mitään. Hänen har-
tioillaan on herraus. Hän on maa-
ilman ylläpitäjä. "Hänessä kaikki
pysyy voimassa" ja "hänessä asuu
Jumaluuden koko täyteys ruumiil-
lisesti" (Kol. 1: 17, 2: 9). Tällainen
Vapahtaja on Ihmeellinen: Jumala
meidän kanssamme. Vain hän saat-
toi meidät lunastaa.

Kun laki osoittaa meille synnin
synniksi, me kysymme: Kuka pelas-
taa meidät tästä kuoleman ruumiista?
Ihmisen ymmärryksen mukaan pe-
lastus on mahdollon. Mutta epäilykset
haihtuvat heti, kun meille sanotaan: "
Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika
on meille annettu, jonka hartiolla
on herraus, ja Hänen nimensä on:
Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väke-
vä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rau-
hanruhtinas." Jumalalle, on kaikki
mahdollista. Jesajan julistus oli ilon
julistamista, ilosanomaa eli evan-
geliumia Herran jäännökselle, ja sitä se
on vielä meillekin.

Markku Särelä

Luterilainen n:o 12 / 1968

Tutki ja koettele minua

HERRA, [sinä] tutkit minut ja tunnet minut. Istun tai nousen, sinä sen tiedät. [Sinä] ymmärrät ajatukseni kaukaa. Käyn tai makaan, sen havaitset, ja kaikki tieni ovat sinulle tutut.

Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua, tunne ajatukseni ja katso: jos tieni on vaivaan vievä, johdata minut iankaikkiselle tielle. Ps. 139:1-3,23,24.

Yllä oleva tekstimme on rukous. Psalmikirja sopiikin mainiosti rukouskirjaksi. Ne Jumalan ihmiset, jotka psalmit kirjoittivat, kirjoittivat Pyhän Hengen vaikutuksesta. He siis varmasti rukoilivat oikeita asioita. Me emme aina osaa rukoilla sitä, mitä meidän tulisi rukoilla. On siis hyvä, että usein rukoilemme Psalmin kirjoittajien sanoin.

”Tutki minua, Jumala” — pyyntö, jonka psalmista tässäkin tekstimme rukouksessa tekee, on ehkä sellainen, joka meiltä itseltämme jää tekemättä. On kuitenkin äärettömän tärkeää, että jokainen Jumalan lapsi sen tekee. Tutkikaamme sitä siis nyt alkaessamme uutta vuotta.

Tutki minua

Psalmista pyytää Jumalaa tutkimaan ja koettelemaan häntä. Jokaisen Jumalan lapsen tulisi näin

rukoilla ensinnäkin sen tähden, että hän on itse hyvin huono oman itsensä tutkija. Me ihmiset olemme näet sellaisia, että me selitämme kaikki asiat parhain päin, kun omat tekemme, ajatuksemme ja motiivimme ovat kysymyksessä. Jos joku tekemme johtuu itsekkyydestä tai kateudesta, me osaamme itsellemme vakuuttaa, että se johtuukin vallan erilaisista syistä. Osaamme väittää, että olemme jättäneet jonkin velvollisuuden suorittamatta, koska siihen ei ole ollut tilaisuutta, vaikka tosiasiaa siihen ei ole ollut halua eikä intoa. Osaamme panna toisen syyksi jonkun surun, joka on meitä kohdannut, vaikka syy on meissä itsessämme.

Me kyllä huomaamme, että toiset eivät osaa itseään tutkia. Selvästi huomaamme heidän puheestaan, milloin he kääntävät asiat omaksi edukseen, milloin he toisia syyttävät, kun itse ovatkin syyllisiä. Tämän pitäisi olla todistus meille, että me olemme itse samanlaisia. Mutta sitä se ei ole. Olemme huonoja itsemme tutkijoita. Sen tähden on oikein ja tarpeellista, että käännyimme Jumalan puoleen ja pyydämme, että Hän tutkii meitä. Sillä Hän kyllä siihen pystyy. Hän on

näet kaikkietävä. Hän voi tutkia sydämet ja ajatukset, kuten tekstistämme käy ilmi. Ja tekstimme edellisissä jakeissa Psalmista sanoo: ”Herra, [sinä] tutkit minut ja tunnet minut. Istun tai nousen, sinä sen tiedät. [Sinä] ymmärrät ajatukseni kaukaa. Käyn tai makaan, sen havaitset, ja kaikki tieni ovat sinulle tutut.” (Ps. 139:1-3)

Koettele minua

Mutta psalmista ei ainoastaan pyydä Jumalaa tutkimaan häntä, vaan hän sanoo myös: Koettele minua. Tällä hän tarkoittaa sitä, että Jumala osoittaisi hänelle, minkälainen hän todella on. Antaisi hänen nähdä omat heikkoutensa ja mitkä ajatukset ovat hänelle vaarallisia. Psalmista tahtoo sanoa: Jos olen ylpeä, kuljeta minua sellaisten kokemusten kautta, että nöyryyn. Jos olen itsekäs, osoita se minulle. Jos olen ahne, liiaksi kiintynyt tähän maailmaan tai välinpitämätön, näytä nämä syntini minulle sellaisella tavalla, että ne huomaan.

Jumala kuuli tämän Daavidin rukouksen. Monella ankaralla tavalla hän koetteli Daavidia. Hänen lapsensa kuoli. Saul etsi häntä tappaakseen hänet, hänen poikansa

Absalom nousi häntä vastaan ja kuoli järkyttävällä tavalla. Paavalia Jumala koetteli antamalla hänelle pistimen hänen lihaansa. Tiedämme minkälaisiin koettelemuksiin Hän salli Jobin joutua.

Jumala koettelee oikein

Ehkä joku sanoo: Jos Jumala näin ankaralla tavalla vastaa, kun Häntä pyydetään tutkimaan ja koettelemaan, kuka sitten uskaltaa näin rukoilla. Tähän vastaamme: Ei kukaan muu, kuin Jumalan rakas lapsi. Jumalan lapsi näet on varma siitä, että kaikki vaikuttaa hänen parhaaksensa, kuten Jumala Sanassaan lupaa. Hän on varma, että Jumala ei koettele häntä vihas- sa vaan rakkaudessa, että kaikki, mitä Hän sallii hänelle tapahtua, on tarpeellista. Näin Jumala johdattaa hänet iankaikkiselle tielle. Hän näkee, että muut tiet johdattaisivat hänet vaivaan.

Seuraa sinäkin, ystävä, psalmistan esimerkkiä ja pyydä, että Jumala tutkii sydäntäsi ja koettelee sinua. Saat olla aivan varma, että Hän koettelee sinua tavalla, joka on hyödyksesi. Totta kyllä, tällainen rukous voi merkitä sinulle sitä, että joudut kärsimään, nöyrytymään

ja kulkemaan vaikeita teitä. Mutta vaikka mikä sinua kohtaisi, saat olla varma siitä, ettei se ole sinulle vahingoksi vaan hyödyksi. Jumala johdattaa sinua vaivaan vievältä tieltä iankaikkiselle tielle. Daavid, Paavali, Job ja monet muut joutuivat kärsimään, mutta he säilyivät uskossa.

Eräs amerikkalainen runoilija, joka on kirjoittanut paljon lohduttavia virsiä, sanoi kerran: ”Olen kuullut, että kirurgi, joka tahtomattaan aiheutti sokeuteni, ei ole koskaan lakannut suremasta sitä, että näin tapahtui. Jos voisin hänet nyt tavata sanoisin hänelle: Kiitos, kiitos, kun teitte minusta sokean...”

Hän lisäsi: ”Vaikka kirurgin virhe aiheutti sokeuteni, se ei kuitenkaan ollut Jumalan puolelta virhe. Uskon, että Jumalan tahto oli, että minä viettäisin elämäni pimeydessä, että voisin paremmin laulaa Hänelle ylistystä ja kiitosta ja kehottaa toisiakin niin tekemään.”

Eräät Kiinassa olevat lähetystyöntekijät myös ihmettelivät suuresti, kun kuulivat erään vanhan miehen sanovan: Olen iloinen siitä, että olen spitaalinen. Jos en olisi ollut spitaalinen, en olisi tullut tänne sairaalaan; jos en olisi tänne tullut, en olisi koskaan tullut tuntemaan Jeesusta. Olen ennemmin spitaalinen Jeesuksen opetuslapsi, kuin terve kadotuksen tien kulkija.

Kyllä saamme olla varmoja siitä, että ne koettelemukset, jotka meitä kohtaavat täällä, ovat parhaaksemme. Niiden kautta Jumala tahtoo pitää meidät iankaikkisella tiellä. Ajatelkaa kuinka suuren hinnan hän maksoi, että me sille tielle pääsimme. Hän antoi oman Poikansa, Jeesuksen tulla tänne maailmaan pelastamaan meidät, ostamaan meidät pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan, maksamaan syntivelkamme, jota itse emme voineet maksaa. Jos Hän uhrasi kalleimpansa saattaakseen meidät taivaan tielle, eikö Hän sitten myös

tee kaikkensa pitääkseen meidät tällä tiellä? Aivan varmasti.

Niin Hän on luvannut tehdä. Paavali sanoo: Hän, joka on aloittanut teissä hyvän työn, on sen täytävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. Kaikki koettelemukset, jotka meitä kohtaavat, on siis varmasti annettu meille sen tähden, että ne johdattaisivat meidät iankaikkiselle tielle. Herra on nähnyt että muut tiet johdattaisivat meidät vaivaan. Terveys olisi jollekin vaarallista, siis hän joutuu sairastamaan — rikkaus olisi toiselle vaarallista, siis hän joutuu köyhyydessä elämään... Ystävät olisivat kiusauksena toiselle, hän siis joutuu elämään yksinäisenä. Ylpeys vaivaa joitakin, itsekkyyks toisia, rakkaudettomuus toisia. Hän lähettää heille siis sellaisia kokemuksia, jotka nöyryyttävät, jotka kasvattavat rakkaudessa.

Rukoilkaamme siis mekin psalmistan sanoin: ”Tutki minua Jumala ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso, jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle”. Kun Jumala meitä tutkii ja koettelee, tyytykäämme Hänen menettelyihinsä ja olkaamme varmoja, että ne ovat meidän parhaaksemme. — Aamen.

*Rupert Efraimson
Luterilainen n:o 12/1963*

Jeesus syntyi meidän pelastuksemme tähden

Jälleen kerran joulun riemullinen aika lähestyy ja on pian käsillä. Vuoden pimeimpänä aikana juhla saapuu koteihimme. Arjen meno pysähtyy tai ainakin hiljenee. Monilla on tilaisuus viettää rauhallista aikaa perheen ja muiden läheisten kanssa enemmän kuin ennen.

Joulujuhla on paitsi maallisessa mielessä erityinen aika, myös tilaisuus tarkastella, miksi Jeesus syntyi maailmaan. Tämä tapahtui meidän pelastuksemme tähden. Nikean uskontunnustuksen sanoin Jeesus syntyi ”meidän ihmisten ja meidän autuutemme tähden.”

Vapahtajan syntyminen tässä tarkoituksessa on välttämätön meille ja kaikille ihmisille. Omassa varassamme olemme synnin ja kuoleman alaisia. Kukaan ei voi omassa varassaan kestää pyhän Jumalan ja hänen lakinsa edessä. Koko ihmis-kunta ei parhaimmilla ponnistuksillaankaan voi hankkia edes yhdelle jäsenelleen iankaikkista elämää.

Jeesus syntyi syntisten Vapahtajaksi. Tämä ilmoitetaan läpi Vanhan testamentin monissa lupauksissa. Kun näiden lupausten täyttymisen aika oli lähellä, Joosef sai kuulla: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Hän on synnyt-

tävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.” (Matt. 1:20,21)

Enkelin sanat tulivat Joosefille lohduksi. Hän sai elämänsä käännekohtadassa tiedon siitä, että lupaukset täyttyivät. Vaikka maalliset asiat olivat vaikeita ja raskaita, pelätä ei tarvinnut, vaan hän saattoi Vapahtajan turvissa ottaa vastaan edessä olevat vaiheet.

Joosefin saama viesti ilmoittaa sen, että Jeesus on erilainen kuin me. Hän sikisi Pyhästä Hengestä. Tämä merkitsee, että hän tuli ihmiseksi vailla syntiä. Hän on elämän ruhtinas ja sellaisena kellollinen meille Vapahtajaksi. Tämä asia ilmoitetaan meille lohduksi ja turvaksi. Kirjeessä heprealaisille luemme: ”Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeampi, jonka ei tarvitse joka päivä, niin kuin ylipappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan, sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan uhratessaan itsensä.” (Hepr. 7:25,26)

Jeesuksen syntyminen ihmiseksi on yksi niistä teoista, jotka hän on tehnyt ja vielä tekee meidän autuudeksemme. Hänen syntymisensä vailla syntiä on peruste sille,

että hänen kuolemansa ristillä tapahtui meidän syntiemme sovituksiksi. Tämän sovituksen nojalla tie iankaikkiseen elämään on avattu. Tämä juhlariemu saavutti paime-
net, kun enkeli ilmoitti heille jouluyönä: ”Älkää pelätkö, sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.” (Luuk. 2:10.11) Tähän riemuun Maria yhtyi sydämessään, kun hän paimenten välittämän viestin kuultuaan talletti kaikki nämä sanat ja tutkisteli

niitä sydämessään (Luuk. 2:19). Kristuksen ihmiseksi tuleminen oli tärkeä osa apostolien saarnaa: ”Kun aika täyttyi, Jumala lähetti Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.” Gal. 4:4,5)

Vapahtajan syntymä on oikean joulurauhan ja ilon perusta jokaista varten. Turvaa siis uskossa siihen, että Jeesus syntyi sinunkin Vapahtajaksesi. Siinä uskossa on sinulla oikea juhlariemu jokaista päivääsi ja iankaikkista elämää varten.

Kimmo Närhi

Jumalan ihmeellinen armo

Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Tiitus 2:11-14.

Joulua voidaan kutsua armon juhlaaksi. Jumalan armo on sen alkuunpanija. Sen sanoma on sanoma armosta. Tekstimme sopii siis hyvin joulutekstiksi. Siinä apostoli Paavali näet puhuu tästä sanomattomasta Jumalan armosta. Hän sanoo, että tämä armo ensinnäkin pelastaa meidät, toiseksi se kasvattaa meitä pyhydessä ja kolmanneksi se synnyttää meissä taivaan kodin kaipuuta.

Jumalan armo pelastaa meidät

”Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille”, kirjoittaa apostoli. Jumalan armo

ilmestyi silloin, kun Jeesus-lapsi syntyi, silloin kun Jumalan ainokainen Poika tuli tänne maailmaan ja, kuten Paavali tekstissämme sanoo, ”antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta”.

Seuraukset olisivat olleet meille kauheat, jos Poika ei olisi tullut. Me synnissä syntyneet, synnin orjuuteen vaipuneet, me pahantekijät, me Jumalan lain rikkojat, olisimme kuolleet synteihimme ja joutuneet iankaikkiseen kadotukseen, jos ei Jumala olisi Poikaansa meille antanut. Synti oli näet niin turmellut sydämemme, että me vihasimme Jumalaa, joka oli meidät luonut, ja taistelimme kaikin voimin häntä vastaan. Emme etsineet häntä, vaan yritimme paeta hänen kasvojensa edestä.

Kaikesta tästä huolimatta Isä lähetti Poikansa lunastamaan meidät. Poika tuli ja lunasti meidät ja kaikki maailman kansat elämällään ja kuolemallaan. Hän antoi itsensä jokaisen syntisen edestä — juutalaisten ja pakanoiden, rikkaiden ja köyhien, mustien ja valkoisten. ”Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien”, sanoo Johannes. Tämä on armoa

— ansaitsematonta hyvyttä ja rakkautta, se Jumalan sydämessä oleva asenne, joka saa aikaan sen, että Hän oman rakkaan Poikansa uhraa kirotulla ristinpuulla meidän tottelemattomien, uppiniskaisen, vihamielisten, turmeltuneiden edestä. Näin meidän ei tarvitse kärsiä iankaikkisesti, vaan pääsemme taivaaseen.

Armo on ilmestynyt! Ja ajattele, ystävä, sinäkin olet tämän armon kohde, sillä olet ihminen ja armo ilmestyi pelastukseksi kaikille ihmisille, sanoo Paavali. Voit ajatella olevasi niin paha, niin syvälle syntiin vaipunut, ettet ikipäivänä voisi seistä Jumalan edessä ja kestää. Voit pitää itseäsi niin heikkona, niin kelvottomana, niin maailmalliseksi tulleenä, ettei sinulla ole mitään pelastumisen mahdollisuutta. Mutta et näillä ajatuksillasi voi tehdä tyhjäksi sitä tosiasiaa, että olet lunastettu. Kaikki syntisi ovat anteeksiantetut Jumalan sydämessä. Jeesuksen veri on pessyt ne pois. Sillä, kuten sanoimme, olet ihminen ja Jeesus on tullut pelastukseksi kaikille ihmisille. Sinulle on armo ilmestynyt. Sinulle on syntynyt Vapahtaja. Sinulle sanotaan: ”Usko Herraan Jeesukseen niin sinä pelastut.” Sinua, sellaisena kuin olet, Jumala kutsuu tämänkin kirjoituksen kautta iloitsemaan varmuudesta, että taivaan portit ovat sinullekin avoinna.

Jumalan armo kasvattaa meitä

Jumalan ihmeellinen armo pelastaa. Se myös kasvattaa. Apostoli sanoo tekstissämme: ”Jumalan armo on ilmestynyt kasvattamaan meitä, että me hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.” Kun Jumalan armo otetaan uskossa vastaan, vastaanottajissa syntyy vastakaikua. Saul lakkasi vainoamasta uskovaisia ja alkoi julistaa Kristuksen evankeliumia. Sakkeus maksoi nelinkertaisesti takaisin niille, joilta hän oli varastanut. Leevi järjesti pidot Jeesuksen kunniaksi. Jumalan armo on voimallinen.

Tämä ei tarkoita sitä, että syntisestä tulee täydellinen uskon tultuaan. On kyllä totta, että kun on kysymys taivaskelpoiseksi tulemisesta, olemme uskon kautta Jumalan silmissä täydellisiä. Hän ei näe syntejämme. Mutta itsessämme olemme vielä syntisiä ja elämämme ei ole täydellistä. On kasvamisen varaa. Jumalattomuus vaivaa, maailmalliset himot kiusaavat. Sitä hyvää, mitä tahtoisimme tehdä, sitä emme tee, vaan sitä pahaa, mitä emme tahtoisimme tehdä, sitä teemme. Itsekkyys, rakkaudettomuus, ylpeys, kateus — nämä kaikki usein löytävät jalansijaa sydämessämme. Mutta Jumalan tahto on, että hylkäisimme jumalattomuuden ja

maailmalliset himot ja eläisimme siveästi ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa.

Sinä masentuneena toteat, että olet epäonnistunut tämän Jumalan asettaman tavoitteen saavuttamisessa. Ehkä profeetta Jesajan kanssa valitat: ”Voi minua, minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet.” Ehkä huudat: ”Missä on minun kasvamiseni?”

Jumala vastaa: ”Minun armoni kasvattaa sinua”. Ethän, ystävä vain ole yrittänyt kasvattaa itseäsi? Ethän vain ole omiin hyviin aikomuksiisi ja lupauksiisi pannut toivoasi? Siinä tapauksessa ei ole kumma, jos olet epätoivoinen. Itsessäsi et löydä kasvamisen voimaa. Voima on Jumalan armossa.

Armon löydät Jumalan Sanassa. Kuule, kun Hän Sanansa kautta sinulle puhuu. Kuule, kun hän kertoo lapsesta, joka seimessä makaa, joka vaikka oli rikas, tuli köyhäksi sinun tähtesi, että sinä hänen kauttansa tulisit rikkaaksi. Kuule, kun hän kertoo sinulle valmiista pelastuksesta, jonka tämä hänen Poikansa hankki koko maailmalle pyhällä verellään ja viattomalla kärsimissellään ja kuolemallaan. Kuule, kun hän kertoo pyhän kasteen ihmeellisestä pesosta, jossa sinut pestiin puhtaaksi ja jonka kautta sait anteeksiantamuksen, elämän ja autuuden ja jotka lahjat saat vieläkin uskon kädellä omistaa. Anna Jumalan armon kasvattaa sinua. Siinä on voima. Se kyllä voi tehdä sinusta hurskaan palvelijan, joka hyviä töitä ahkeroitsee.

Jumalan armo synnyttää kaipuun taivaan kotiin

Jumalan armo synnyttää sen vastaanottajissa myös taivaallisen kodin kaipuuta. Kun armo saa loistaa sydämessämme, alamme odottaa ”autuaallisen toivon täytymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä”, kuten Paavali tekstissämme sanoo. Niin kuin Simeon, samoin mekin hartaasti odotamme sitä aikaa, jolloin usko muuttuu näkemiseksi ja me saamme jättää taaksemme tämän elämän murheet ja huolet ja päästää Jeesuksen luo. Mitä enemmän Jumalan armo saa vaikuttaa meihin, sitä voimakkaammaksi tulee tämä halu. Mitä paremmin opimme tuntemaan Vapahtajamme, sitä palavampi on kaipuu päästä näkemään häntä kasvoista kasvoihin. Tämän maailman aarteet menettävät loistoansa, maalliset asiat tulevat vähemmän tärkeiksi, taivaalliset aarteet ja Jumalan valtakunnan asiat tulevat aina yhä kalliimmiksi. Herran huoneeseen ei ole vaikea tulla. Päinvastoin on kiire päästä sinne, koska siitä on tullut taivaan portti. Jumalan valtakunnan työn tekeminen ei enää rasita, vaan se tuottaa mitä suurinta iloa. Näin tapahtuu, kun Jumalan armo saa meissä vaikuttaa Sanan kautta.

Ja eipä kumma, jos pääsyä taivaan kotiin aletaan odottaa. Sillä

se, joka uskoo, mitä Jumala siitä tulevasta elämästä Sanassaan sanoo, tietää, että se elämä on niin paljon parempaa kuin tämä maallinen, ettei niitä ollenkaan voi verrata. Kukapa pitäisi tätä maallista, ristinalaista, synnin saastuttamaa elämää parempana ja tärkeämpänä kuin elämää Jeesuksen luona, jossa on täydellinen ilo.

Suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä kannattaa odottaa. Ne, jotka odottavat, eivät joudu häpeään. Kerran hän ilmestyy, niin kuin hän on luvannut — ei enää pelastamaan, vaan tällä kertaa tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Kerran varmasti koittaa se päivä, josta laulamme: ”Katsella silmillämme me saamme Jeesusta, kuollutta edestämme ja ylösnoussutta. Ah, kuinka autuasta on häntä ihailla. Kristuksen siellä vasta saan täysin tuntea.”

Jumalan armo on ilmestynyt! Se on ilmestynyt sinullekin, ystävä. Se on ilmestynyt pelastukseksi, se on ilmestynyt kasvattamaan sinua, että eläisit vanhurskaasti ja siveästi tässä nykyisessä maailmanajassa ja uskossa odottaisit Herran Jeesuksen ilmestymistä kirkkaudessa. Autuas olet, jos tämän armon olet uskossa vastaanottanut. Näin ollen on sinulla 'Joulu ainainen.' Amen.

*Rupert Efraimson
Joululuterilainen 1970*

Tärkeä yksimielisyys

Sisarkirkkomme Latviassa ja Saksassa ovat seuranneet kamppailuamme puhtaan tunnustuksellisen opin ja opetuksen säilymisestä kirkossamme. Siitä tuli lokakuun 2020 alussa postissa viesti Latviasta kun sisarseurakuntamme esimies Janis Dimza kirjeessään kertoi noin vuosi sitten kuolleen Latvian seurakunnan pastorin Indreks Sungatulinsin elämän viimeisten viikkojensa aikana käymästä kirjeenvaihdosta Markus Mäkisen kanssa. Indreks oli ollut silloin halukas katkaisemaan yhteydet STLK:n kanssa, koska Mäkinen kirkon johtajana ja pastori Edward Brockwell olivat omaksuneet uuden, Raamatun vastaisen lakihenkisen opin. Indreks ei uskonut, että STLK voisi säilyä uskollisena Raamatun opille, jos sen johtaja julistaa siitä poikkeavaa lakihenkistä näkemystä.

Nyt tästä tapahtumasta on kulunut yli vuosi. STLK on säilyttänyt tunnustuksellisen oppinsa ja sitä vastustavat ovat irtautuneet kirkostamme. Menetykset inhimillisesti katsoen ovat olleet suuret. Luottamus siihen, että Seurakunnan Herra pitää huolen niistä, jotka pysyvät uskollisina seurakunnan tunnustukselle, on ollut toiminnan lähtökohta. Paavali kirjoittaa: ”Mutta kehotan teitä, veljet pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet. Vetäytykää pois heistä”. (Room. 16:17)

Yli 90 vuotta sitten käytiin Suomessa taistelu oikeudesta perustaa luterilaisia seurakuntia, joissa saa opettaa vain Raamatun mukaista oppia. Me olemme saaneet näinä kuluneina vuosikymmeninä kokea kiittolisina Seurakunnan Herran suojelua ja Raamatun puhtaan sanan ja opetuksen tuomaa siunausta.

Taistelua tunnustuksellisen opin puolesta on käyty myös muissa maisa. Uskon ja opin yhteys eri maiden tunnustuksellisten kirkkojen välillä on ollut tärkeä ja uskonyhteyttä lujittava. Siksi sisarkirkkojemme huoli meidän tilanteestamme ja heidän antamansa tuki taistelun aikana, on ollut uskoamme vahvistava ja on otettu Herraa kiittäen vastaan.

Luterilaisen toimitus

Joulurauhan rukous

Oi, Rauhan Päämies, anna joulurauhaa!
 Sä kiellä tuulta, kiellä aaltoja!
 Sun sanas eessä eivät meret pauhaa,
 ja hirmumyrskyn täytyy tauota.
 Suo rauhas tuntoon, rauhas koteihimme,
 se rauha yli ymmärryksen käy.
 Uskossa että yksi olisimme,
 Sä rauhantuojaks meille ennättäy.
 Oi Aurinkomme, anna jouluvalon
 jo poistaa syntiemme raskas yö.
 Suo asujille synkän kuolonsalon,
 sun aamunkoittos valo, että lyö!
 On matka meillä halki aromaita,
 sä tulenpatsas ollos korpiyön.
 Näin kotimaahan käymme tietäs kaitaa,
 kun näytät meille ristic armotyön.
 Sä ole jouluiho, Jeesuksemme!
 Pois pyyhi murheet mustat sydänten.
 Kun itkulaakson läpi samoilemme,
 se ilomaaksi muuta autuuden.
 Sä katko meistä murheenhengen ansat
 mi kietois viimein itkuun iäiseen.
 Sä ”suureen iloon” kutsuit kaikki kansat,
 se ilo tulkoon joka sydämeen.
 Sä taivaan Joululahja jokaiselle,
 Sun jos kaikki vastaanottaa voisi!
 Ei kenkään kulkis yössä kompastellen,
 rauhatta ei ykskään vaikeroisi.
 Ei murheentaakkaa oisi enää yllä,
 jos kaikki Sinut uskois omakseen.
 Oi, silloin elo oisi yltäkylä,
 maa taivaan kanssa yhtyis kiitokseen.

G A Aho

Miten löydän joulun?

Ennen joulua aletaan jo aikaisin valmistella sen viettämistä. Suunnitellaan lahjojen valmistamisia ja hankkimisia tai ainakin valmistetaan jouluruokia tai suunnitellaan joulumatkoja. Toiset puhuvat ton-
tuista ja joulupukeista.

Tulee sitten joulu ja kaikkea tätä suoritetaan ja nautitaan. On voitu saavuttaa perinteellistä joulutunnelmaa. Kristityn joulu löydetään toisella tavalla. Sopii kyllä valmistella ja viettää herttaista joulujuhlaa perinteellisine tapoineen, mutta todellinen joulu edellyttää toisenlaisia valmistautumisia. Se tahtookin häipyä noihin ulkonaisiin tapoihin, kuten muutenkin jumalallinen tah-
too peittyä ajallisuuteen.

Vain lapsenmielinen usko löytää oikean joulun ja tämä usko taas perustuu siihen Jumalan sanaan, joka todistaa meille Vapahtajamme silloin syntyneen maailmaan. Kaukana menneisyydessä kuuluu juhlallinen ennustus: *"Kansa joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille valkeus loistaa. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon ... Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu ..."*

Se ennustus kertaantui siitä läh-
tien ja ajan merkitkin viittasivat kohti Kaanaanmaata ja Beetle-

hemiä. Näitä ennustuksia ja vii-
toja seurasivat Itämaan viisaat ja löysivät Vapahtajan. Todelliset tapahtumat kulkevat aina omaa yk-
sityiskohtaista tietään. Niin silloin kuin nytkin.

Jos tahdot löytää Jumalan jou-
lun, niin ota sitten vastaan enkeli Gabrielin ilmoitus neitsyt Marialle: *"Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sen tähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi"*.

Kuule sitten, kuinka jälleen en-
keli ilmoitti Vapahtajan syntymän paimenille ja heidän kauttaan koko maailmalle — meillekin.

*"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaa-
massa."*

Paimenet menivät Beetlehemiin katsomaan, mitä oli tapahtunut ja minkä Herra oli heille ilmoittanut. He löysivät Jeesus -lapsen enkelin ilmoituksen mukaisesti seimessä makaavana. Silloin he ilmoittivat siellä sen sanan, mikä heille oli puhuttu tästä lapsesta. Näin oli

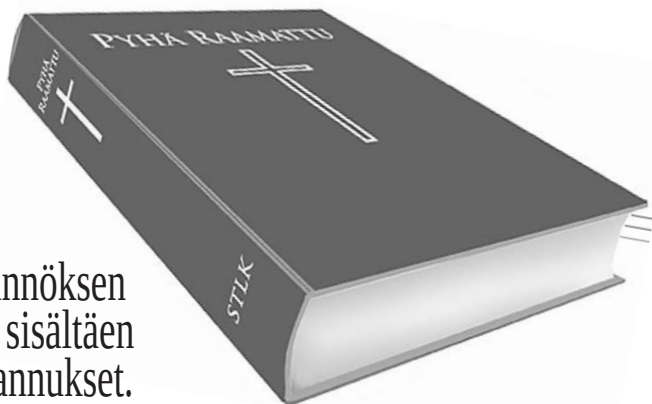

maailman varjossa löytynyt Vapah-
taja. Jumalan sana häivytti ajallisen
rajoituksen ja toi esiin Jumalan
meille ilmestyneen armon ja totuu-
den. Siellä vallitsi oikea jouluilo.
Siitä kiitettiin ja ylistettiin Jumalaa.

Samalla tavalla mekin myös
tänä jouluna löydämme Vapah-
tajan — juuri ja yksinomaan sei-

messä makaavana. Rientäkäämme
paimenten kanssa Häntä Jumalan
sanan kirkkaudessa katsomaan.
Silloin mekin hänet löydämme ja
olemme löytäneet joulun. Kiit-
täkäämme joulutavoillamme Ju-
malaa tästä meillekin kuuluvasta
suuresta ilosta.

A. Aijal Uppala, 1970

Raamattukäännöksen hinta on 50,- sisältäen toimituskustannukset.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen kirkko julkaisi 2017 uuden raamatunkäännöksen uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhlassa Lahdessa.

Käännös saattaa Raamatun sujuvalle suomenkielelle kristikunnan ikiaikaista uskoa kunnioittaen. Käännöksen ohjaava periaate on Raamatun kunnioittaminen Jumalan sanana, ja se perustuu mahdollisimman tarkasti alkutekstiin. Tässä käännöksessä Raamattu ymmärretään kokonaisuutena, joka opettaa samaa totuutta ja kaikki kirkastaa Kristusta.

Käännös on Kristus-keskeinen ja tuo esiin syntisen vanhurskautamisen Kristuksen tähden Raamatun pääoppina. Otsikoissa tuodaan näkyviin Kristus-lupauksia jo Vanhassa testamentissa, niin että alusta lähtien lukijalle tulee selväksi Vapahtajan sukulinja, luvattu syntien sovitus ja Messias-usko.

Raamattu on Pyhän Hengen inspiroima Jumalan sana. Tämä periaate on ohjannut käännösprosessin jokaista vaihetta. Raamattu on Jumalan ilmoituksena opillisesti yhtenäinen. Tämän johdosta periaatteena on, ettei mitään kohtaa Raamatussa voi kääntää vastoin opillisia totuuksia, jotka on ilmaistu selvissä raamatunkohdissa.

Käännös on sanatarkempi kuin vuoden 1992 kirkkoraamattu. Käännettävän tekstin ajatus on pyritty välittämään suomen kielelle tinkimättä sen sanavalinnoista, mikäli tämä on ollut ymmärrettävästi mahdollista. Käännös siis välttää sellaista dynaamisuutta, joka etäännyttää alkutekstistä. Selittävä aines on esipuheissa, väliotsikoissa ja alaviitteissä. Samaan aikaan on kuitenkin vältetty mekaanisuutta, joka ei kuulu kielen luonteeseen, ja myös pyritty sujuvaan suomenkieleen.

Sana ja kuvat yhdessä

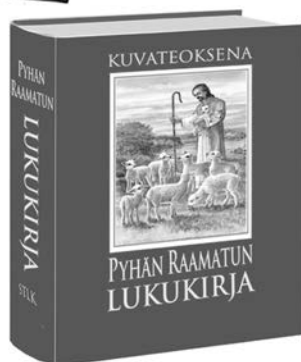
Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johduksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukielisiin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälkön maalausta ja piirrosta.

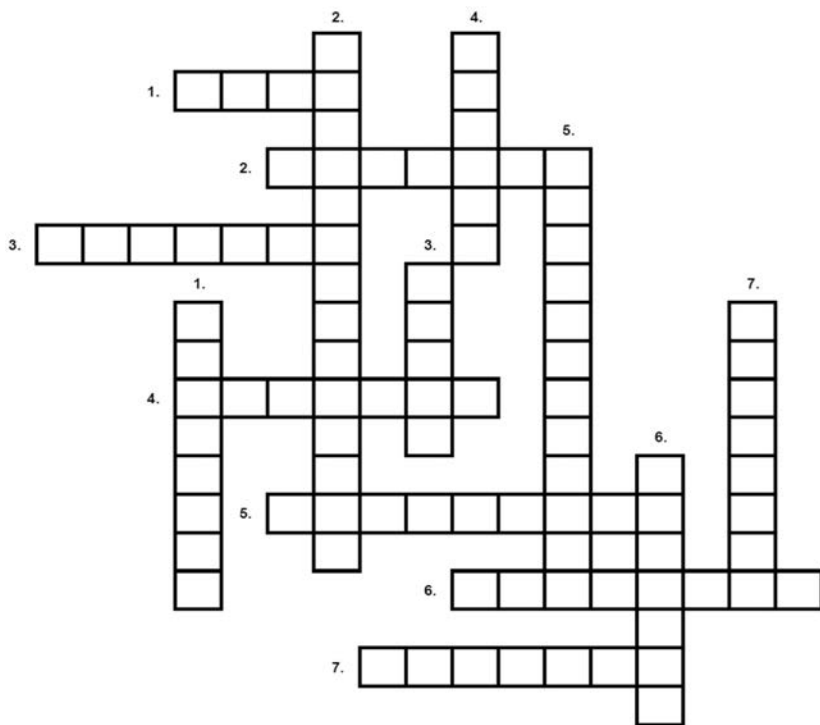
Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Tilaukset: <http://www.luterilainen.com/fi/lue/luterilainen>
OVH 60€ (sis. postikulut Suomessa), STLK:n tilaisuuksista noudettuna 50 € / kpl.

Jeesusta kutsutaan Raamatussa eri nimillä

Pystyyn:

1. Nimi merkitsee: Jumala meidän kanssamme. Matt. 1:23.
2. Jesaja ennusti: Hänen nimensä on ? Jes. 9:5.
3. Enkeli sanoi naisille haudalla: Katsokaa paikkaa, jossa ? on maannut. Matt. 28:6.
4. Enkeli käski Joosefin antaa syntvälle lapselle nimeksi, mikä? Matt. 1:21.
5. Jesaja kutsuu häntä ihmeelliseksi, miksi. Jes. 9:5.
6. Johannes Kastaja sanoi: Katso, Jumalan ?. Joh. 1:29.
7. Maria sanoi: ? Kun hän näki ylösnousseen Jeesuksen pääsiäisaamuna. Joh. 20:16.

Vaakaan:

1. Jesaja ennusti: Iisain kannosta puhkeaa Virpi, ja ? versoo hänen juuristaan. Jes. 11:1.
2. Kenen poika on sapatinkin herra. Matt. 12:8.
3. Sadanpäällikkö tunnusti ristin juurella: Totisesti tämä oli ? Poika. Matt. 27:54.
4. Opetuslapset herättivät hänet veneessä ja sanoivat: ? me huikumme. Luuk. 8:24.
5. Enkeli ilmoitti: Teille on tänä päivänä syntynyt ? Luuk. 2:11.
6. Kaksi sokeaa huusi: ? poika, armahda meitä. Matt. 20:30.
7. Pietari sanoi: Sinä olet ? Mark. 8:29.

Merkitse numerolla VT:n henkilöiden aikajärjestys.

☐	AABRAHAM	☐	JOONA
☐	AADAM	☐	JOOSEF
☐	DAAVID	☐	MOOSES
☐	DANIEL	☐	NOOA
☐	IISAK	☐	SALOMO
☐	JAAKOB	☐	SAUL

Yhdistä nuolella, kumpaan aikaan henkilö kuuluu.

	ANDREAS	
V	ELIA	U
A	ELISA	U
N	GIDEON	S
H	HERODES	I
A	JEREMIA	T
T	JESAJA	E
E	JOB	S
S	JOONATAN	T
T	JOOSUA	A
A	JUUDAS	M
M	LASARUS	E
E	MATTEUS	N
N	PIETARI	T
T	PILATUS	T
T	SAKKEUS	I
I	SAMUEL	
	TIMOTEUS	

Katso
lyhyitä
videoita
Raamatun
kertomuk-
sista.

Lapsille ja muillekin vapaasti katsottavissa osoitteessa:

<http://www.luterilainen.com/fi/videoita>

tai www.pyhäkoulu.fi => Videoita

Kertoja lukee kertomuksen suoraan Raamatusta.

Videot on kuvitettu värikkäin flanellograafikuvin.

Tervetuloa kuuntelemaan nauhajumalanpalveluksia!

29.11.	Jumalan sana toteutuu	Luuk. 10:23-24
22.11.	Loppu tulee	Matt.. 24:12-14,22
15.11.	Seuratkaa Kristuksen apostolia	Fil. 3:17-4:3
8.11.	Autuaitten iki-ihana osa.	Ilm. 21:1-4
1.11.	Kiitän Jumalaani teistä	Fil 1:3-11
25.10.	Uskon taistelua	Ef. 6:11-18
18.10.	Häät ovat valmistetut, tulkaa häihin!	Matt. 22:1-14
11.10.	Miten uskovan tulee elää	Ef. 4:22-28
4.10.	Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu	Mark. 16:15-16
27.9.	Kaikki elävät Hänelle	Luuk. 7:11-17
20.9.	Hyvä osa	Luuk. 10:38-42
13.9.	Ketä voi uskoa	Luuk. 4:23-30
6.9.	Uskosi on sinut pelastanut	Luuk 17:11-19
30.8.	Vapaaksi omantunnon taakoista	Matt:11:25-30
23.8.	Olemme Jumalan lapsia	Room. 8:12-17
16.8.	Jeesus tulee	Luuk. 19:41-48
9.8.	Varoittava esimerkki	1 Kor. 10:6-13
2.8.	Oletko viisas vai tyhmä rakentaja	Matt. 7:22-29
26.7.	Kirkkaus pimeydessä	Luuk. 9:28-36
19.7.	Herra haluaa kuuliaisuutta sanalleen	1 Sam. 15:22-29
12.7.	"Sinä tutkit minua ja tunnet minut"	Ps. 139:1-12
5.7.	Mitä Jumala meiltä vaatii	Miika 6:8
28.6.	Herra itse pitää meistä huolen	Hes. 34:11-16
21.6.	Nykyajan Johannes Kastaja	Luuk. 1:5-17
14.6.	Evankeliumi, Jumalan suuri lahja	Room. 1:16-17

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Jumalanpalvelus- ja hartaustoiminta jatkuu myös verkkosivujemme kautta. Valittavana on kokonaisia jumalanpalveluksia virsineen ja rukouksineen, kuunneltavia hartauksia ja opetuksia sekä lapsille värikkäitä pyhäkoulu-kertomuksia.

HELSINKI, Fabianinkatu 13 A 1
Jumalanpalvelus joka sunnuntai klo 11.
Seurakunnan Joulujuhla su 13.12. klo 11.

TAMPERE, Marttala, Hämeenpuisto
39 A, *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin
klo 11. HPE joka kuukauden 2. ja 4. su,
Joulujuhla su 13.12. klo 11.

HÄMEENLINNA Saaristenkatu 22
Jumalanpalvelus HPE su, 29.11. ja
20.12. klo 15. *Pyhäkoulu* kodeissa su
11.10. klo15 (joka kk:n 2. su)

JOENSUU/KONTIOLAHTI, Kotiti-
laisuus, kysy paikasta pastori Kimmo
Närhiltä. *Jumalanpalvelus* HPE su
15.11., 6.12. klo 16.30

KOKKOLA, Kotitilaisuus. Kysy pai-
kasta pastori Kimmo Närhiltä.
Jumalanpalvelus HPE, pe, 6.11., to.
26.11. ja pe 18.12. klo 18.30.

PORI, Marttala, Valtakatu 7
Jumalanpalvelus HPE, su, 29.11. ja
20.12. klo 11

TURKU, Hurtink. 12 C 13 Nieminen.
su 6.12. klo 11 jp ja HPE

TYRNÄVÄ, Kotitilaisuus, kysy pai-
kasta pastori Kimmo Närhiltä. Juma-
lanpalvelus HPE, pe 27.11. klo 14.30.

KYYJÄRVI Kotitilaisuus, kysy pai-
kasta pastori Kimmo Närhiltä.
Jumalanpalvelus HPE pe 18.12. klo
14.

JYVÄSKYLÄ Ttilaisuudesta sovitta-
va past. Särelän kanssa.

VAASA Kauppapuistikko 37
Jumalanpalvelus HPE, la 7.11., 28.11.
ja 19.12. klo 11.

Pastori Markku Särelä,
Saarenvainionkatu 3 B 12,
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

Pastori Kimmo Närhi,
Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti
Puh 040 7567 659
kimmo.narhi@luterilainen.com

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Ja sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, Martti Luther.....	206
Mikä on avioliitto ja mikä on sen tarkoitus?.....	207
Luther ja evankeliumi 4.	208
Älkää murehtiko, MS.....	210
Voittamaton valtakunta.....	214
Hän tuli, Hän tulee, Hän tulee uudelleen, RE.....	215
Paimenet runo, VA.....	219
Vanhan Testamentin jouluevankeliumi, MS.....	220
Tutki ja koettele minua, RE.....	224
Jeesus syntyi meidän pelastuksemme tähden, KN.....	228
Jumalan ihmeellinen armo, RE.....	230
Tärkeä yksimielisyys, toimitus.....	234
Runo: Joulurauhan rukous, GAA.....	235
Miten löydän joulun? AAU.....	236
Kirjamaanos.....	238-239
Jeesuksen nimistä-sanaristikko, EV.....	240
Raamatun nimitietoa, EV.....	241
Tapahtumia www.luterilainen.com -sivuilla.....	242
Toimintatietoja.....	243
Kansi: Pyrstötiäiset, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynä FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2020: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com